

[Hendriksen.]

tydning og brød i hvert Fald ikke paa noget Punkt med de Principper, der er nedfældet i Kommissionens Forslag. De Ændringer af Forslaget, der er vedtaget under Behandlingen i det andet høje Ting, er heller ikke principbrydende og alle af en saadan Karakter, at hele Folketingsudvalget har kunnet give dem Tilslutning. Det samme kan jeg, og mit Parti er rede til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Derfor finder jeg ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at Dagen og Samlingen at forlange Udvalgsbehandling, og af samme Grund agter jeg heller ikke, hvor tillokkende det end maatte være i Betragtning af Forslagets store Betydning, at fremsætte ret mange Bemærkninger. Det skulde formentlig heller ikke være fornødent, naar henses til den nøje Prøvelse, Lovforslaget har gennemgaaet først og fremmest i Alkoholkommissionen, hvor man i flere Aar har beskæftiget sig med Sagen, og hvor de forskellige Synspunkter, der har gjort sig gældende i Kommissionen, har bøjet sig ind imod hverandre, og nu bagefter den udførlige Behandling i Folketingets Udvalg.

Den Paastand, man fra enkelte Sider har fremsat: at den nye Beværterlov, som den vil komme til at se ud, naar Lovforslaget om føje Stund forlader Rigsdagen, markerer et Tilbageskridt for den personlige Frihed, er ganske uden Hjemmel og har ingen Bund i de faktiske Forhold. Alle, der har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, baade Afholdsbevægelsen og de, der repræsenterer de Erhverv, som berøres af Lovens Bestemmelser, og endelig de Repræsentanter for Administrationen, som er interesserede i Sagen, derunder ogsaa Politiets Repræsentanter, erklærer, at Lovforslaget er i Overensstemmelse med Tidens Krav og i det hele og store et godt og fornuftigt Forslag, svarende til sit Formaal.

Jeg havde personlig gerne set, at man havde imødekommet nogle af de af de danske Handelsforeningers Fællesorganisation fremsatte Ønsker vedrørende Tobaks-salg og tillige vedrørende Marketenderispørgsmaalet og Salget i Forbindelse med Marketenderi; § 27 kunde maaske have været ændret; det samme gælder Købstadreglerne i § 12. Men da det ikke har været muligt at opnaa Flertal — for slet ikke at tale om Enighed — for disse Synspunkter under Forhandlingerne i det andet høje Ting, og da mit Parti ikke ønsker at skabe nogen Hindring for Lovforslagets Gennemførelse i indeværende Samling, er

der ikke stillet Forslag derom og vil heller ikke blive fremsat Forslag fra vor Side her i det høje Ting.

At det er vanskeligt at samle saa mange Anskuelser som dem, der gør sig gældende paa det her omhandlede Omraade, under een Hat, vil alle ærede Medlemmer forstaa. Ikke desto mindre er det lykkedes, og jeg synes, det er overmaade glædeligt, at vi nu ikke alene faar en ny og i Virkeligheden haardt tiltrængt Lov om Beværtning og Handel med stærke Drikke, men tilmed en Lov, som praktisk talt alle, der er interesseret i Lovgivningen paa dette Omraade, vil karakterisere som en god og forstandig Lov.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting og haaber, at den nye Lov, af hvilken flere Paragraffer allerede skal træde i Kraft den 1. Juni i Aar, maa svare til de Forventninger, som dens Fædre ikke uden Føje nærer til den.

Oluf Johansen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg blot knytte nogle enkelte Bemærkninger til Lovforslaget. Med det Formaal at fremme Ædrueligheden i det danske Folk sidder i Øjeblikket den tredie Ædruelighedskommission. Den har ikke afsluttet sit Arbejde, men har afgivet en Betænkning, der tager Sigte paa en Revision af den gældende Beværterlov, og det er paa Grundlag af denne Betænkning, det foreliggende Lovforslag er opbygget. Det er nu tredie Gang i dette Aarhundrede, man skrider til en Ændring af Beværterlovgivningen, og dette, at der er opnaaet Enighed og Forstaaelse mellem de forskellige Parter, kan maaske tages som Udtryk for, at Befolkningen, Rigsdagen og Regeringen er enige om, at her er et Problem, der vedrører betydelige Forhold i vort Folks Liv og Udvikling. Jeg skal blot nævne med Hensyn til den ædruelighedsmæssige Udvikling, at foruden det Lovgivningsarbejde, der er udført, er der ude i Befolkningen gjort et beundringsværdigt Arbejde for at højne det danske Folks Ædruelighed. Mangen Gang har det kostet Kamp, men Sagen var vel Kampen værd, og Bestræbelserne har fundet Forstaaelse i vide Kredse. Det er netop dette, som den i ædruelighedsmæssig Henseende stadig fremadskridende Lovgivning er Udtryk for.

Jeg nævnte før — det er ogsaa fremhævet fra anden Side —, at der er opnaaet Enighed om Lovforslaget, Enighed i Ædruelighedskommission og Enighed her paa Rigsdagen. Jeg anerkender dette, ihvorvel